[P. N. Petersen (Røjle).]
munal Refusion, antagelig kunne nedbringes til omkring Halvdelen, og saa vilde meget være vundet.

Det er den højtærede Arbejds- og Socialministers Bebudelse af et senere Forslag om Ændringer i Aldersrenteloven med Henblik paa en varig Ordning, som har givet mig Anledning til disse Bemærkninger. I øvrigt er jeg enig med Ministeren i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at søge en varig Ordning gennemført i Øjeblikket. Det kan det ikke være. Der skal jo nemlig en rimelig Tid til at forberede en varig Ordning paa en forsvarlig Maade.

Det ærede Medlem Hr. Bouet var inde paa Tanken om en Folkeforsikring. Jeg er ikke ganske klar over, hvordan det ærede Medlem har tænkt sig, at Bidragene til en saadan Folkeforsikring skulde fastsættes, for hvis Bidragene skal være ens for alle, rige og fattige, saa vil det jo kun blive en Kopskat, der bliver væltet over paa deres Skuldre, der har daarligst ved at betale. Og er det Meningen, at Bidragene til Folkeforsikringen skal variere efter Forholdet mellem Indtægtens og Formuens Størrelse, kan vi jo lige saa godt anvende Skattegrundlaget, det vil alle Dage være det mest retfærdige. I Praksis betragter jeg det i hvert Fald for mit personlige Vedkommende som ganske urimeligt og meningsløst at vælte en saadan Byrde over paa den Del af Befolkningen, som har daarligst ved at betale.

Arbejds- og Socialministeren *(Hedtoft-Hansen):* Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Jeg vil gerne i Anledning af de fremførte Betragtninger gøre den Bemærkning, at jeg ikke er i Stand til paa Regeringens Vegne paa nærværende Tidspunkt at udtale mig om, hvilke Principper og Retningslinier den nu siddende Regering vil følge ved Tilrettelægningen af et videregaaende Lovforslag angaaende Alders- og Invaliderenteordningen. Hvorledes min personlige Indstilling er med Hensyn til Fradragsregler, Refusionsregler og andre Principper, er paa dette Tidspunkt helt ligegyldigt. Dette Lovforslag er — det kan jeg sige paa Regeringens Vegne — Udtryk for det, jeg udtalte i min Forelæggelsestale, at vi dels af de Grunde, der er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der henvises til en arbejdende Kommission, der har de store Principspørgsmaal under Behandling, dels under Hensyn til, at den Regering, der sidder for Øjeblikket, er, om jeg saa maa sige, tidsbegrænset, har skønnet, alt taget i Betragtning, at vi ikke kan afvente disse Undersøgelser og den politiske Meningsbrydning, for at udtrykke det diplomatisk, der vel ogsaa vil komme, i det Øjeblik vi har udarbejdet et varigt Forslag. Vi er da enedes om det her foreliggende, som ikke tager Stilling til principielle vidtgaaende Ændringer, men er Udtryk for, at hele Regeringen er enig om een Ting, nemlig at de danske Alders- og Invaliderentenydere skal have en øjeblikkelig Hjælp af den Størrelse, der er Tale om her. Jeg vil derfor — og jeg beder det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) forstaa, at det ikke er af Uhøflighed — afstaa fra paa nærværende Tidspunkt at udtale mig om min personlige Stilling til Ændringer i Refusionsreglerne.

Jeg vil af de samme Grunde — dette er sagt til det ærede Medlem Hr. Bouet — afstaa fra at gøre Rede for min personlige Opfattelse med Hensyn til Folkeforsikrings- og Folkepensionstanken og i saa Henseende henholde mig til det Tilsagn, som ligger i Bemærkningerne om, at naar det sagkyndige Udvalgs Overvejelser er færdige, vil jeg forsøge paa — jeg kan ikke love det —, hvis det sker i den nuværende Regerings Levetid, at komme med et Forslag, der giver Udtryk for de varige Ændringer, som jeg personlig finder hensigtsmæssige og finansielt forsvarlige.

Den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Bouet rettede til mig om de private Pensionisters Forhold, tager jeg ad notam. Jeg skal søge overvejet, om der administrativt er nogen Mulighed for at komme den paagældende Kategori af Medborgere til Hjælp.

Af Høflighedsgrunde gør jeg i øvrigt opmærksom paa, at det er mig personlig, der efter meget stærkt Pres fra Kommunernes Side har gjort en Henstilling til Landstingets højtærede Formand om at søge dette Forslag færdigbehandlet i Dag. Det er noget, jeg under normale Forhold vilde finde urimeligt; men med Henblik paa det store tekniske Apparat, der skal sættes i Gang, for at den nu af alle Alders- og Invaliderentenydere ventede Hjælp kan blive udbetalt den 1. Juli, har jeg følt mig foranlediget dertil.

Bouet: Jeg takker den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav om at ville overveje Spørgsmaalet om de private Pensionister. Angaaende det andet Spørgsmaal havde jeg heller ikke ventet at faa noget